یک پچھلے آزمان

منیر مومن

یک بچیلے آزماں

مُنیر مومن

شنگکار: گدار پبلیکیشنز، پسنی

اول چاپ

مارچ 2014

کمپوزنگ

الماس گالسنج

سرتاک سینگار

زبیر مختار / نذیر احمد

دانگ

1000

نہاد

200

شنگکار: گِدار پبلیکیشنز پسنی

پہ وتا دیوانگءَ تئی زند سک آسان کتگ
چَنکے نودءُ دو کپودر،یک بچیلے آزمان

ردوبند

رنگ روچ ءِ شپ ءَ گِندگ لوٹنت

دوست واب ءِ وڑا گِندگ لوٹنت

تو کہ شہے ئے بلورے ءِ تہا

چَم تئی ساہگ ءَ گِندگ لوٹنت

مچکدگ

تنہائی.....

اے تئی مچکدگ

ہورءِ گوات ءِ سرا

ڈر تلگیں عکسے ءِ ڈروشم ءَ

لڈّ اِتگ چہ جلشکانی شہرءَ وتی

چوکہ پیرزالے ءِ کُنٹیں مئیم ءِ وڈا

گوں وتی ہستی ءَ ڈیک دنت ءُ کپیت

تنہائی...........

من تئ سہتی آں

آسیں ورنائیءِ بار ماں کوپگاں

تو بگندئے مہ زانئے منا

من گُروچانی تئ ساہگءَ رُستگاں

من کہ ہمداوتی زیبنا کی چِتنگ

تو نہ دیستگ منا،

گُڈّءَ تو

وہدے ہامین بوت

تئ اے مچّانی گرکاں کلوٹاں چہ گیش

پینگیں کسہانی وتی اوش من ڈرتکگاں

تنگہی ....

اے وَانّوگیں یک روچے اَت

من کہ گوستاں چدا

سادے پاداں اَڑاِت

چوکہ کپگےءَ مارے پتاہان کنت

انچو تُنگیّں چمّاں پتاتگ منا

پادءِ پادینک ءَ بس کمّکیں مُکّ اِتگ

چُنت آدینکیں سوتانی زپتیں بدن

اتک ءُ پادانی چیرا منی پْرشتگ اَنت

من پہ سد مُشکل ءَ

مار پیچیں بدن نزآرتگ وتی

دیدگاں چہ در اتک ءُ دلانی تہا ایر کپاں

بوتگاں

انگریں تُنّ وہدے وتی نوبت ءَ

نزمیں رکّانی نیْام ءَ منی بال اِتہ

کندگی بوتگاں

بس ہما اِنت پدا............

ہور سالے ءُ مہتل بہ بیت

یا چراگے چہ بانگواہ ءَ پیسر مریت

کاروانے گسر بیت چہ کشک ءَ وتی

یا اناگاہ ءَ یک زیمرے

وابیں دمکان ءَ پادین پادابدنت

دُرس چارانت منی نیمگا

من.......................

من اے سہتی

وتی داگ ءُ پولنگیں زیبائی ءِ

مانش ءَ قبرباں

تنگہی

....

سک شرگُت گسر بوتگئے

زندگی

....

شہدیں زیبائی ءِ کندگےاوں نہ سکیّت ادا

تو نہ دیستگ منا

من تئی سہتی آں

من کہ اے زیبنا کی وتی

چوگلونٹ ءَ تئی مچّانی چیرا چِتگ

دل گُشیت

تو پدا کمیّں واتّر کتیں

ءُ سرونءَ منی داگءُ پولنگیں زیبائیءِ
مانشءِ
یک گُروچےءِ گُونگے جتیں
یکدمے..................
من گوں دلءَ، گوں رضاءَ وتی کنداتیں
ءُ پدا منءُ تو.....................
ءُ تئی مچکدگ
ہر سہیں وپت اِتیں

پر بند

زندگی اَلوتانی گیابانے
وہدءِ اَرواہ کپوتی قبرے
گسّے کئیت ٔو ٔوںے مالیت
ءُ گسے ارسے ِ کشیت

تو کہ رَنگے ئے جَلکش ئے
تو کہ ٔپلّے ئے سْرپ ئے
تو کہ ِمسکے ئے سباہانی سراتالان بۓ
تو کہ َسنجے ئے،
سرءِ ُشودگ ءَ کائے منی پَجّانی تہا

من بلے اَہدے ءِ پابنداں
نہ ٹْراناں دَردے
من بلے مہرے ءِ واہُنداں
نہ رَنداں ِکشکے

ڈرپش اِتہ اِیوکی

زندگی کہ ادا
یک گُنگیں نلے
بیوسیں ساہداری ءِ بلم ءَ گوْرا
بیتواری ءِ نازینک رومُست کنت
زنگاں زوریت دل ءِ
دیدگاں جُست کنت
چوکہ ماں دور بُنیں چاتے ءَ کپتگیں
تُن ءِ شہم ءِ وڑا
چو تہاریں شپ ءَ
بے چراگیں دریگے ءِ پچ بُوگ ءِ حاجت ءَ
چو کلوہ ءِ وڑا
چو کہ بچکندے ءَ
ڈرپش اِتہ اِیوکی

چوشپ ءَ
چو تہاریں لڈ ءِ کپتگیں سُوچن ءَ
درپش اِتہ ایوکی

گِندگائے چراگے ءِ دُوتاں چہ ہلکے ٹہیت
ہلک ءَ زوریت گسے
رَہنیں یک دُتگے ءِ کٹورءِ تہا چیر دنت
داں کہ اے ماہ ءُ روچانی توّاپ سر جم بہ بیت
پہ وتی چنکیانی گم ءَ زِندگیں شانتلے
کنت وہدءَ پلونچ ءَ وتی
پہ دگہ بید ہے بال کنت
وہد ءِ دستانی انگار کپت اَنت زِرءَ
چو کہ بے عکسیں آدینکے ءِ واہگ ءَ
چو چراگ ءِ لہ ءَ
چو کہ ناذ راہ ءِ بے سترِیں اُپارگانی وڑا
درپش اِتہ ایوکی

انچیں نکشے منی نگاہان اِنت

مئیم ءِ پاداں زَری پتاہان اِنت

مرچی بُن گپتگ اَنت دلانی ہلک

سُہب ماں سُرمگیں قباہان اِنت

ٹنگیں کہلگے ءَ نہ شپادیں چراگے ءَ
گوں دیدگاں نہ ڈراں ءَ چے ٹیمیں چراگے ءَ

سوہان کنت سِلاہاں پتو گوات ہر شپ ءَ
تہنائیں میتگے ءِ گنوکیں چراگے ءَ

چو کہ گروک ڈُہم ءَ ءُ چو زیمر ءِ بُج ءَ
بندیگیں شاملے ءَ کہ بالیں چراگے ءَ

ہر میٹیں دریگ ءِ تئ برمش نرپتگ انت
گواتانی ہمزبان ءَ ملنگیں چراگے ءَ

دیدگ زبہریں موسےءَ سنج بوتگ ئے
انجیریں شاہڑانی شُدیکیں چراگے ئے

تئی ساہگءَ مہ ڈرپش اَنت منی درد چوں کفت
پُرمہریں دیدگے ئے تبیبیں چراگے ئے

نُوں گلّہانی دَنز رُدان اَنت تئی ساہگءَ
دودانی کُوہنیں ہلکءَ نوائیں چراگے ئے

ہر پاس بالاں من ترا ارواہءِ مانشءَ
مئے گوسگیں شپانی تو وابیں چراگے ئے

ہوشامے بَر کنان اِنت منّیر دیدگاں منی
رژنائیں نورئے تو تنگیں چراگے ئے

کوہ ءُ گیابان، دَمک ءُ دَریا روشنا
تو چراگے ئے تئی دُنیا روشنا

سمبھنت بندیں دریگانی نصیب
چم سلامت ہر تماشا روشنا

بیا زِمستان پوشگ ءَ اِنت میتگ ءَ
بیا منارا آس پیڑا روشنا

مُرتگیں مَردانی اَرماناں کُشت
زِنتگیں قبرانی ڈیوا روشنا

یل نہ داتگ من تئی نام ءِ زِگرگ
گُوات ءَ کُرتگ ہر چڑکا روشنا

شُہب بوسیت شنگیں ملگوراں تئی
شپ چِدا رَپتگ نُوں پادا روشنا

پیسرا من پتّو بال اِت دل وتی
بوتگنت اِستال رَندا روشنا

تو کہ جُنزے جُنزاَنت ماہءُ روچ ہم
تئی مسافر کوشءِ ہر تا روشنا

ڈرپش ءَ تو وابانی ہنکین ءَ وتی
من وتی کولانی دیما روشنا

ہر گُجا چاراں منیؔر گِنداں وتا
مہر تئی آدینکءِ پئیم ءَ روشنا

شیشکیں واب ءِ دراہیاں پروش ے
نشتگ ے پرشتگیں بُتاں پروش ے

کنداں کندان ءَ ہُلکہاں پروش ے
انچو کہ ہوزی دانگاں پروش ے

دیدگاں دام ءِ موچکین چت اَنت
تو کہ وہانی بانزلاں پروش ے

اے کلاتاں چرِت نازین اَنت

پہ کئے سوٗتانی مُہرگاں پروش ءَ

پیشداراں کئیا دل ءِ چُنڈاں

تو وَ راجانی سنّتاں پروش ءَ

گزکنور ءِ سُر اَنت تئی گیگان ءَ

پرچا چونگدیں لُڈّگاں پروش ءَ

نہ ہتم رنگ دنت دریگ ءُ دراں

نہ تو چمّانی مژدہاں پروش ءَ

شپ بوچکے سازگ بیت

واب چراگے بالگ بیت

گوات ءِ جسے دست ءِ اِنت

دریا چوں بادیگ بیت

تئی ملگورءِ کیفءِ گُجءَ

بیگاہ پُچّے سُرگ بیت

آپ کوارءَ نشت نکنت
آس دلءَ پھریزگ بیت

انچو کہ تو راست گُشئے
ڈروگ اوں انچو بندگ بیت

گْواتءَ مکتب مٹّ کنتگ
آسءَ رسم، ربیدگ بیت

گوں ما زندگ بُو زانئے
لہتے زہر ھوادگ بیت

سینگ ہلکے آبادیں
مہر مہ بیت تہ کینگ بیت

لبزاں ہر کس سِتر کتگ
گُنگیں اہد وَ چیدگ بیت

زیبائی تئی رنج مہ بیت
دل وَ پدا ریپینگ بیت

اینچو چراگانی نیاْم ءَ
تہنا شپ دلوارگ بیت

عشق ءِ دَیل ءِ شکار بوّان اَنت
مُرگ مئے ہمتوار بُوّان انت

دوست ءُ یارانی سُرمگیں گِلہ
جنگلے ءِ گُبار بُوّان انت

چونیں ہامینے کہ درچکانی سرا
رنگ تئی آشکار بوّان انت

تَو نیاتک ئے ءُ پُل اوستانی
نُوں سرپچکانی ہار بوّان انت

منزلانی چراگ مُرتنت منیرؔ
کِشک ہم بے ودار بوّان انت

کئے اِنت کہ اِمروز ءِ چیریں رازاں چو آشکارءَ سُر ینگا اِنت
تئی زیبناکی ءَ گوں جنان اِنت منی توار ءَ سُر ینگا اِنت

تا کدچو بے رنگ ءُ چاڑ ننداں تا کد اے دامن ایتک مانیت
زہیرے پادینکاں زیمریت گناہے شار ءَ سُر ینگا اِنت

بچار زند ءِ پدردیں ارواہ تئی رنگ ءَ بندیکے ءَ گوں بستگ
اے تُئی ایں بیگہ ءَ کپوتانی ہر کتار ءَ سُر ینگا اِنت

تئ دردءِ چاڑ اِنت کہ گوانزگ ءَ انت جہان کلیں گوں رنگ ءُ داباں

اے چَوَل واپینگ ءَ اِنت مارءَ اے چَوَل مار ءَ سُر ینگا اِنت

مئے جُنز مہتل پہ جلوہاں تئ مئے ءِکرد گوں واہگ ءَ تئ ایمن

چو پاد ءِکشک ءَ شُہازگ ءَ اَنت چو دست کار ءَ سُر ینگا اِنت

منیر گوات ءِ زیئپیں ارواہ کئی مہلباں اینچو شور داتگ

بچار گَوش ءَ گوں لہمیں ءِکراماں اے کوہسار ءَ سُر ینگا اِنت

زمانگ ءَ راتئ زیبائی ءَ کشگ لوٹاں
من ماہے آں نہ چراگے بلئے بلگ لوٹاں

ھمے دمان ءَ ہتم کیت ءُ بیت منی مہمان
ھمے کہ اچ وتا ڈنّ ءَ من درکپگ لوٹاں

تئ گم ءَ گوں منی جند ہم شریک نہ اِنت
تئ زہیر ءَ من اچ وت اوں پچگرگ لوٹاں

مں بِستگاں چہ وتی مَیم ءَ مہرگ ءِ پَیم ءَ
تئ انارک ءِ سرءِ ارسے آں بدگ لوٹاں

ابید اچ تئ رنگ ءَ دگہ مہ مانیت ہچ
وتی من اہد ءَ ہما گیچن ءَ کنگ لوٹاں

دمانے پمنا اتکئے، زر انت دل ءُ دنیا
اے روچ ءَ کاپرءِ جمکے ءَ ماں جنگ لوٹاں

من زندگاں کہ تئ گواہی ءَ بِدنت کسّے
من نشتگاں تئ کلوہے وتا دیگ لوٹاں

بَرے یک حاجتے سایاں بَرے نوکیں گے بیناں
منا درماں بہ رپینیت ءُ دَردے من بہ رپیناں

نگارے، مرکبے، قبرے نہ داوا نہ گُبارے اَست
کئے اِنت اَنگہ سُر یناں کنت مَندیلاں نِگاریناں

حیالانی دَمگ سَبز اِنت ءُ وَہمانی رَنگ تالان
زمین چو آزمانءَ اِنت ءُ دَرداں شینک چاریناں

اے دل اے مہلبیں رَنگانی حدّ یرہ سلامت بات
اگں موسم بہ مٹّیت من دگہ نیمونے بادیناں

کجام کِشک ءَ آواتّریت کجام ہنکین ءَ منزل کنت
دَمے پیسر بیاتکیناں یا سَہتے پُش بہ کپتیناں

تئی اوست ءِ طاعت ءِ سِتک ءَ بہشتے سازاِتگ پمن
نِگاہ چو سجدگ ءَ ڈُرتکنت دریگاں بے نمازیناں

ہما ارمان ءَ رِشنا کن ہما کُوہنیں دل ءَ بالین
اے شپ داں منزلے بُرتگ چراگاں نوک گامیناں

منیر شیدائیں مُرگان ءَ منی ہلک ءِ امانت گوں
ہتم ماں بانزُلاں پیتکگ کپوتاں دل گیابیناں

چَم تِلاہ کار بُوگ ءَ اَنت گُشئے
واب اِستار بُوگ ءَ اَنت گُشئے

تو کُجائے تئی شیدا ءُ گنوک
نُوں پدا سار بُوگ ءَ اَنت گُشئے

مَرچاں گندان ءَ شَلنت چہ چمّاں
اَرس مکّار بُوگ ءَ اَنت گُشئے

زَہرناک اِنت مئے جیڑگانی بَدن
وَہم سیہ مار بُوگ ءَ اَنت گُشئے

دَردءَ چاڑے نہ لِزّتے گوئنت
دل گُنہگار بُوگءَ اَنت گُشئے

تو کہ ہنکین وتی مڈا تگ
کِشک بازار بُوگءَ اَنت گُشئے

رَنگءِ آسءَ تئی شُودگ لُوٹنت
زَہیر لیگار بُوگءَ اَنت گُشئے

پیچ مَلگوراں کہ چراگانی
کارواں گار بُوگءَ اَنت گُشئے

پمّنا سارتیں مہر شَنزان اَنت
شینک تئی شار بُوگءَ اَنت گُشئے

ہار نُوں میتگاں ءِ گران اِنت پدا
دَرپ ہوشام ءِ سَر رِچان اِنت پدا

وَہدءِ توَکل چوکرّبّ ءَ پُرّشتگ
بانزُلے جمبراں اَڑان اِنت پدا

آس ءِ ڈرچکے پدا کشگ لوٹیت
اِمبری ہَور مہروان اِنت پدا

من تئوں زاناں کہ بکشگ ءَ مفائیت
ہمسفر گلّی پے رَجان انت پدا

سئیل بکن وہدءِ نیت ءِ رَنگاں
بدگُشان انت ءُ بد گنان انت پدا

زِی تئی زیبائیءِ رَنگاں گُورنگ
دَردءِ ہاٹین پدگران انت پدا

کوش دِیوانگیں بیگاہءِ منیر
زَہیراں دِیگ ءَ منی مُشان انت پدا

شپ

(1)

اے تہاریں شپ منی بیناںئیں دردءِ ہمبلو

پرچہ بندیت بانزلاں

اے کشکءُ دَرگیئر تمگیں

پہ شہمی ثرمپے، پہ چڑ کائی بلوریں ٹُکرے

چہ آزمانءِ سبزُ کیں دریاءَ آدیم رپتگنت

بیا منی بیناںئیں دردءِ ہمبلو

بیا منا چوسنگگ ے

دستءَ کن آپءَ دَوردئے

بلکیں رُدیت بزمشےءُ شہمے روک بیت

تو ایوک ئے، من ایوکاں

ءُ ایوک انت اے وَہد چو ویرانگءِ

تہناںئیں یک مُچی بُنے

(2)

دل ءَ وَ باز لوٹ اِتگ

وتی زمانگ ءِ شپ ءَ راچِم پر کناں بلئے

وتی تہاکہ سر جنگ

ہزار کشک قبر اِتنت

ہزار رَندا گوں وتا

من ڈیکّ وارت ءُ کپتگاں

پدا گوں دست موشیاں

وتارا دیست من

تئی رنگ ءُ زیب ءِ درگہ ءَ

ترا گوں اَلوت ءَ اِتاں

"اے شیشگاں بزور ءُ

کمتّیں نُور ماں بکن بدئے"

(3)

کسانگیں چڑّکہ ے نہ بوت
چہ جنگل ءُ سبک ترانت
واب وہدے بال کنت

واب وہدے بال کنت
تہ دیدگاں سماء نہ بیت
نہ چراگ چک جنٹ
نہ سرجہ ءَ چہ اَلوتے رُدیت
کسانکیں چڑّکہ ے نہ بوت
من جیرڑ گا اِتاں
مُرگ ڈْرچکانی کہ ارمان اَنت
پچے بال کنت
ہورکیں پچَمانی کدوہانی دراں بند کناں
سرجناں وپتگیں دمکانی تہا
شپ وتی مہپراں پیچان ءَ منی دیم ءَ گْوزیت

(4)

اے تہاری زرے

چم گشئے راچن انت

پُل ءَ استیں چادرتی

درپشگ ءَ انت منی

بے وتیں ایوکی ءِ زرہ

چہ کہ آ چارے ءَ

بیا منی دیدگاں

شمار ءِ لمب ءَ بہ بند

ءُ بہ بر گوں وتا

یا زرءِ سینگ ءَ

چہ چراگ ءَ بہ بل

ماہ ءِ چُنّیم ءَ بہ چم

(5)

پُر حریدانت

منی گیابانءِ کپوتانءِ بُگش

بلکیں ئُو سُنگکیں سینگ

اوں نہادے کارانت

بلکیں بُن گپتگیں پر یات اوں

کارءَ بیائت

پُر حریدانت

منی گیابانءِ کپوتانءِ بُگش

جنّتءِ باگیں کدوہاں

وتی چمّانی تہاچیردئے اِت

(6)

ہمسفر اے تَو ئے

یاتئ اوستءِ شپ اِنت

چو تہاریں زرءَ

پچول جنت دیدگاں

ھِنگ اِنت ہر ہیمگ ءَ

چو کہ گیاباں ءَ

ہمسفر بیا دریگاں بپوش

داں مہ چاراں کس ءَ

ہمسفر بیا منی دیدگاں داگ دئے

داں مہ گنداں وتا

(7)

چو پیچداریں دمکے ءِ نصیب ءَ شپ

کہ تاب وارت ءُ گار بیت وتی تہا

اگں اے آزمان آ گہ اِنت

گڈا بکش کہ بزمشے، ترمپے دیم دئے

دل ءُ نگاہ چورہ اَنت

ہمے دمان ءَ ٹیٹی یے توار کنت

چو آس ءِ ذرچک ءُ آپ ءِ روشنائی ءَ

منی تہارُ دیت

رچیت، پرشیت ءُ گار بیت

من بزمشے آں، من ترمپے آں

توارے آں ءُ آسے آں

بلے شپ اِنت

ءُ پیچداریں دمک ءِ ہر پدگ

کہ ایر روت تہاری ءَ

دل تہار ءُ زہیر کمبر یک پچیلے آزماں
گُونگیں چمانی آسر یک پچیلے آزماں

پہ وتا دیوانگ ءَ تئی زند سک آساں کتگ
چنکے نود ءُ دو کپودر یک پچیلے آزماں

شہمیت چو دوریں گروک ءَ ہُشک بیت نمب ءِ وڈا
زند ءُ مرگ ءُ پُرس ءُ سربر یک پچیلے آزماں

اے زمیں کاہے کہ زرنگ نوبت ہو تگی شے
کلکھان ہو تڑ ءَ مانتر یک ٹھپیلے آزماں

اچ تئی اہدانی کوہدیماں گوزیت روت انت کجا
بڑگیں اوستانی گوتر یک ٹھپیلے آزماں

موجریں وہمانی تنداں پوش اتنگ دنیا متیر
برہنگیں ستکانی رہسر یک ٹھپیلے آزماں

داں کد گنوک عشق ءِ بچاریت وتا بُرّوت
دُرسیں دریگ کور انت تماشا کجا بُرّوت

ہر تاب ءِ دامن ءَ اِدا قبر انت دل ءُ نگاہ
اے پیچداریں دمکانی تا لِہ کجا بُرّوت

ہِل مہرگیں زہیر مہ دوچ گیر ءِ دامن ءَ
انچیں سبق ے وانین کہ زُوتاں دل ءَ بُرّوت

تئی شیرکنیں ودارانی ہامین پاشک بیت
اے دیدگانی ٹُن پہ واب ءَ کجا بُرَوت

مردم کسانیں شہمے بہ گندیت گنوک بیت
تَو انچو زیبدار ئے کہ سبرے سرا بُرَوت

ما تئی زہیر ءِ روشنیں دنز ءِ مساپریں
کسے بئیت گوں ما نہ بیتیں جتا بُرَوت

انچیں گمے بِدئے کہ بہ نکشیت زمانگ ءَ
بوشتیت چو کوہسار ءَ ءُ مار ءِ وڑا بُرَوت

کسّے منا چہ وہد ءَ جتا معنایے بِدنت
پمن اِدا بئیت نہ گوں من چِدا بُرَوت

یا بہ ساز زندانے یا پُرُوش بار یگے
چینچو رِیس اِتگ وَہماں بے تماہیں بَند یگے

ہلک چہ تئ جلواہءِ رَنگاں انچو سَر رِتکہ
بیا بچار ہر دیدگ بینگانی کانیگے

اے کہ رہسراں شنگ اَنت تُن ءَ داتگنت بالاد
اے مسافریں ڈُرچکاں گوں نہ اِنت کلیگے

گوں وتا توازہ کنت وت وتی سرا کندیت
شہر کہ گنوکےءِ مرچی دِرتگیں جگیے

ہیسکگانءَ وارث نیست ارس ہم درآمد مئے
واہگءِ شہیدانءَ پُرسءُ نئیکہ پُرسگیے

کرپانکیں تئی مشے ماں قاراں اِنت تئی گوں
نیم شپی چوکاٹے کہ چاراں اِنت تئی گوں

وڑدے کہ تئی زیمرۂ پچاں اِنت سہ جیوتئے
زہیرے کہ تئی بکترہ آراں اِنت تئی گوں

بے سُدچہ وقتۂ چہ وتی دنیاۂ گنوکے
تئی مُہرگاں داباں خماراں اِنت تئی گوں

دَردءِ ہے ڈیوا کہ نہ گُشتگ شپءِ گْواتءَ
اے چَم دگہ وابءِ خُماران اِنت بَرئے گوں

چاڑے کہ تئی دیدگءِ تاسءَ اِنت، بہ رِچ ئے
تُرسے کہ منی شہرءِ گُباران اِنت بَرئے گوں

اے گْوات کہ اَرواہءِ سرا شَنزیت زَباداں
سازانی دلءَ دَست سَماران اِنت بَرئے گوں

اے موسمءَ گونا پے نہ کِشتگ ماں دَریگاں
اے اُوست گُشئے جمبرے گْواران اِنت بَرئے گوں

دَنزیے کہ مُنیر رہسراں اُوشتاتگ مہ چارئے
شَہمے کہ وتی دامنءَ داران اِنت بَرئے گوں

درد ءَ محرم بباں کجا بُرواں
سار ءَ بُرجم بباں. کجا بُرواں

شپ توئے، شہر تو، چراگ توئے
نُوں مں جہندم بباں کجا بُرواں

تیر زیبائی ءِ کمان ءَ انت
مُرگاں گوں رمِ بباں کجا بُرواں

گوں تئی لڈّگاں مہ لرزیت دل
اینچو مُہکم بباں کجا بُرواں

ساہگ ئے زرد ءِ آپسرئے چم ءِ
بے تو سرجم بباں کجا بُرواں

برمشے دیوانگیں چارراہ ءَ ہتم رودینیت
تڑیت ارواہ ءِ وتی گاریں کلیتاں پولیت

کندگ ءُ ارساں ماں یک تاسے ءَ مینگ لوٹیت
روچ روچ وا منا درد ءِ تلب کندینیت

اچ منا دُور بہ بیت گوات ءِ مُکاماں دُزّیت
کئیت نزّوُک ءَ تہ اوتا گے چہ آس ءَ کشّیت

اوست ہنکینیں گنوکے تئ گیابان نسیب
انگریں گُو گُوآں زُوریت ءُ گدانے سازیت

زیمریں نیت وتی پادینکان ءُ جمبر گوار اَنت
آ منی دڑاہی ءَ کئورے ءِ وڑا مٹائیت

مئے گنوکی اِنت ہما ءُ مئے سر ءِ سار ہما
چم ءِ کرکینگ ءِ تہا مہلبیں سنجاں مینیت

اِنشپی نودے بہ شنزیت ڈْ رہیں دیدگ بُڈ اَنت
اِنشپی آسے بہ جُنزیت دلاں پیڑائیت

چیبری واہگ ءِ بیتاپ ءَ من انگر کِشتگ
تُنّ وتی بینگیں شینکاں منی لُنٹاں مالیت

انچیں شہے منّیر گیابان ءَ رَجیت بازارے
انچیں بچکندے کلاتانی دلاں تڑّینیت

تہاری یاتگارے بُوگی اِنت
اے ماہ ءَ راگبارے بُوگی اِنت

اے وَ ہے کہ کدوہاں واب ءَ نیلیت
یا گیابان ءَ دَیارے بُوگی اِنت

دمانے بار دنت ہوشام ءِ شہر ءَ
ٹوں دریا ریگزارے بُوگی اِنت

ماں جند ءِ اندرءَ ہر کس بہ چیت
ایشکی کوہسارے بُوگی اِنت

پناہ دنت ڈُرسیں وسواساں دلانی
اے بیوانگی دَیارے بُوگی اِنت

تو امیں عُمر اوستاں گوانزگ ءَ کنت
ہما کہ پہ گِدارے بُوَگی اِنت

ہمے کہ نِشتگ اِنت چمانی تو کا
مُنیر اے تُرس مارے بُوَگی اِنت

دل درامد چہ بکک ءَ رہنداں
کپتگ ہوشام شکلیں شنداں

تو و دیم ءَ منی ودارا ئے
من کئی ابد ءِ ساہگ ءَ شنداں

ہرجاہ چارئے تو ہتم رودین ئے
چم اڑان اَنت گوں ہیکلیں تنداں

چہ گنوکی اڑان ءَ کپتگان انت
دل گوں داناکیں وہد ءِ رہنداں

من منیر شاہیں وہد ءِ ہمساہگ
ثن نوشان ءَ شینک پہ بنداں

مہرءِ شانے ترا چِتان ءُ دیاں
دودمانے ترا چِتان ءُ دیاں

تو کہ ہمراہ ئے زمین ءِ کِشکاں
آزمانے ترا چِتان ءُ دیاں

ماہ ءُ اِستال تئی چمّاں وپس اَنت
سُرمہ دانے ترا چِتان ءُ دیاں

وہد وپتنگ سگار ءِ ساچان ءَ
بیا کمانے ترا چِتان ءُ دیاں

بِل چو ارس ءِ تئی گُٹ ءِ بہ رچاں
تئی نشانے ترا چتان ءَ دیاں

تُو کپوتے ءِ دل ءِ بست ءِ بیا
تُوچ ءَ دانے ترا چتان ءَ دیاں

تو منی پاداں بکشک پیڑات اَنت
من گِدانے ترا چتان ءَ دیاں

پرچا ٹھلانی تلاہاں ریچ ءَ
نگرہ دانے ترا چتان ءَ دیاں

بلّے پوشیت منیر مئے اِداں
بیا زبانے ترا چتان ءَ دیاں

ریگزارے نئیکہ گیابانے زِرے
کدّ ہے ٹُنگیں پیمانے زِرے

ما تئی چمّ ءِ تہا شوہازاِتگ
گْونڈکیں پیڑ گاہے، آزمانے زِرے

مُج کہ نندیت گندئے کوہ ءِ دامن ءَ
گرشنگیں اپسےءُ کاہدانے زرے

نوبتءِ دیوائیں پنّاں مان کو
وڑ پہ کپتیں کنڈء ورمانے زرے

ہرکسءَ گوں بوھتءِ نودی ساہگے
بہر بوتیں گندے اشکانے زرے

ما پچو ہرروچ نشتءَ کوپگ اَت
کنٹہے سارتیں زمستانے زرے

تو گسر بوتیئے کہ سنگ اَچ منا
دیدگے، اوستءَ مہکانے زرے

بے تراودیوانگیں اے دل منیر
پہ ھنکیں بوجگی شکانے، زرے

دز گنّاں چہ سیم ءَ سناں
نشتہ لکیو جوڑ کناں

مرچاں اچ تو بیہالاں
مرچاں گوں وت گپ کناں

چم گوں پاداں دل تنگ اَنت
دل دروہان اِنت گلبدناں

وہد ءِ پوڑ ءَ بوریناں
در چک ءَ داراں شمیر کناں

دیر اِنت حزّ ءَ گرد نہ بیت
دیر اِنت کہ من بے وطناں

سرگرگی اِنت توشگ نیست
مرگ ءَ وتی من رہبن کناں

چینچو کبر گلوچاں من
دانکہ وتارا در بہ جناں

موہ نہ بیت کہ تہوناں تئی
بیاراں پہ وت سر بکناں

ڈوشی کند وہاں نال اِتمگ

پہ زیمریں دَردے سنءُ تمگ تالءِ
پیر یں چناءِ ہُنءِ
ارمان چوتا کان رتمگ اَنت
دمبر تمگ نالو کیں غلاں
کتے ادا پُرشتہ دلیں
دَ مکانی بالادءِ
نہ مالیت مہلبیں تمگ دعاہاں وتی
من گوں وتی ہور کیں دلءِ
دلگوش اِتاں

دِل چو کپوتے بیوس اَت
نہ شَہے رُستگ ہُلکہ ءَ
نئیکہ چڑ کاّیے بَل اِت ماں دِیدگاں
کہ ناگہاں........
دُوشی کُد وہاں نال اِتگ
آنڑاپ ءِ زِہیر مال اِتگ

دُوشی کُد وہاں نال اِتگ
ہدّ یرہاں رِستہ گُتگ
زِندیک ہَنوشیں مہلبے
سُہب ءِ ہمک چانٹ ءِ سرا
پَررتچیت زُلپاں گوں پتگیں
وہَم ءُ گُماناں بہر کنت
شام ءِ تِلاہیں میتگ ءَ
کئیپانی جو یے کنت رواں
چو ماہکاں.........

دوشی کد وہاں نال اِتگ

ہڈ یہاں رِکتہ گتگ

ئو بت گوں چولاں چیکوئی

چو کہ ملنگ ءُ سُر بتگ

منزل جناں

مستیں ملارانی سرءَ

واب اِنت ءُ آگاہ اِنت بُرے

روچ ءَ گوں رَنگ ءُ جلوہاں

کنت دست ءِ مندریک ءَ وتی

دُریں گُناہاں ٹلَّسیں

ماں پاگ ءِ پیچاں ماں جنت

دوشی کد وہاں نال اِتگ

ہڈ یہاں رِکتہ گتگ

ہیم چوڑ میزانی سُرپے

بیوانکی ءُ شیپ گپتگ اَنت

ماں وَہدءِ بوگانی شَماں

وَہمانی دز رُودیں کِشار

چو جَنگلے ءُ سَبز اِتگ

سُہبانی مسک ءُ مہلبیں

پیڑ گاہ گْوات ءُ رُپتگ اَنت

شام ءِ تلاہیں میتگ ءَ

کٹیپانی جو ءُ تَم گُتگ

دَنزے کہ تالان اِنت سرا

دَردے کہ پیچان اِنت وتا

گوں زند اِسمیں ہُلکہ ءِ

دَمکانی ذَراج ءُ مار پیچیں لَنگکاں

نہ شہے رُستگ ہُلکہ ءَ

نَنیکہ چرُکا یے بَل اِت ماں دِیدگاں

دُوشی کُدوہاں نال اِتگ

بدَّ یرہاں کِنتہ گُتگ

وابانی سکرات

(وارڈ نمبر 6 پسنی)

پُرشگیں اوستانی ڈنّے سیر گگیں
پیلکے ءَ سنگ ماں
بدتواریں دودے ءَ دست ءَ کتگ
ءُ لئیب داریت میتگ ءَ
انگریں پچّماں گوں چاریت میتگ ءَ

توکہ بارداتگ
منی چیدگ وتی ارواہ ءِ گنگیں مانش ءَ
من تئی چہرگ وتی پچّمانی لنچیں گُبّہ ءَ اوگار اِتگ
تو مکش کہ من کیاں؟
ءُ من نہ ڈساں ہچ ترا
تو نزانئے تو وتی
میّت شمشتگ ماں کجام چانٹ ءِ دپ ءَ

دمک چواپس ءَ شدان اَنت ءُ گوزنت

پادمال انت آدم ءِ او بادگ ءِ

بے چَمّ ءُ پونزیں آ کبت

ٹیٹلیں وابانی سکرات ءَ چودنز ءَ جل اتِگ

من وتی دو ستیگیں چَمّے ءِ تہاسر کش اتگ

داں مہشرے واب ءَ گڑاِت

چوتز بی ءِ یک آمگیں اوتا گے ءَ

سستگ زمانگ.............

اے دمان ءُ روچ ءُ ماہ ءُ سال

شنگان ءَ گسر بوتنت چہ یکّے دومی ءَ

چومہرگ ءَ

کئے بزانت کہ تو کجائے.......؟

من کُجا.........؟

کس وتی جاہ ءَ نہ اِنت

بس ٹیٹلیں وابانی سکرات ءَ چودنز ءَ جل اتِگ

تماشا

نہ ایمنی ءِ جلشکے نہ درد ءِ آشنا یے
ہمک داب ءِ تہا واب رنگ ءِ دریا یے
نہ کوہنیں رسم ءِ وڑا اِنت نہ نوکیں داوا یے
شپادیں پادے ءَ پوشیت دیدگی تا یے
روان اِنت چَوّل جنان ءَ گشئے کہ دریا یے
تماہ ءِ آس ءِ تہا مان دنت زیبا یے
نگاہ ءِ دامن ءَ نز آرگی تماشا یے
ماں وہد ءِ سینگ ءَ سینگارگی تماشا یے

شنزان بُو استین بدن

شنزان بُو استین بدن
شنزیت تئ نودیں ترانگے
گیدی ملاریں چول جنت
من گوں ملوریں جیڑگاں
دیمءَ کناں اہدءِ بُتءَ
دمکءُ دریگاں شر کناں
سُہبانءُ بیگاہاں گوْپاں
ساچاں پہ زندءَ موسمے
شنزان بُو استین بدن

شنزان بُو استین بدن
کیفانی ٹئیگیں تمن
شنکیت وہدے رہسراں
بیگاہءِ برپیں کدّہءَ
انگاریں زیماں مان کنت
نوشیت وتی تہنائیءَ
شنزان بُو استین بدن

شنزان بُو استین بدن
وزواس ءُ مونجاں کمبریں
انچیں پدانکے ساز اِتگ
ڈُرسیں دریگاں میتگ ءِ
مست ءُ خماریں شانتلے
پچیت وتی چمّ ءِ تہا
بیت نرم نرم ءَ سر کپاں
شنزان بُو استین بدن

شنزان بُو استین بدن
تو گوں بلوریں شنزگاں
چو سنجءِ پیمءَ بتلگ ئے
اے رنگ رنگیں ہلکہءِ
دمکانی تالہ گوں وتی
مور دانگاں تو نکش اِتہ
من پہ تئی یک شہمےءَ
اے عمرءِ ترزبی کش اِتہ
شنزان بُو استین بدن

شنزان ئُو اسْتین بدن

سیہ مار زندانیں شپے

تہنائی ءِ چمّاں دجیت

زیبائی ءَ ریسان کنت

تل گوں تنبیں الوتاں

شل گوں چراگیں بانزلاں

چمّان ءَ اومانے بدئے

وابان ءَ درشانے بدئے

شنزان ئُو اسْتین بدن

ارمان

مار چوں سفر کنت،

ہمے وڑا

جنگلے چوں بے سماءُ بے پکار بال کنت

آپ چوں پیچ وارتءُ چَول جنت

زیمرے چوں چست بیتءُ جہل کئیت

گْواتے انچو کوٗل دنت

آس چون بے طلب بلیت

ہمے وڑا

اے شہرءِ دَمکءُ میتگاں

چو آپءُ گْواتءُ زیمرءَ

چو آسءُ مارءُ جنگلءَ بباں

گُجام رنگ مَٹّ بیت؟

گُجام درد انسریت؟

دل معنا بیت

اے گور بشانگ بانوریں امروز بچار
کنڈیگ گوْریں یک مُر گےءَ
ماں سُنتٹ ءَ چتہ ءُ بال کتہ
ہچ سوت نہ سْر پتنگ چا گردءَ
ہچ دانک نہ کپتہ ہنکین ءَ
بس مونجے تاب ءُ ریس وران ءَ گوْست چدا
کہ گال نہ بنت دل معنا بیت

ہل آس کراریں درگاہ ءَ
یک سہتے زمستان جاگاہ کنت
ہل دردرُ بیدگ مٹائیت
ءُ زہگ پہ ماساں پاس جنت
گوں رنگاں سازانت نازینکے
یالیئے لُنٹاں چسپین اَنت

کہ گال نہ بیت دل معنا بیت

کئی گیرءِ سُرمگ چمیں بُت اَنت
بیگاہءِ دریگءَ سرکش اَنت
نیم بالیں گبارے رہ سراں
ہونکیں گلوہ ءِ پَر رچیت
استین نہ ثرانت ساہگ بنت
نُوں برمش کِش ءَ یا چاڑرُن ءَ
کہ گال نہ بنت دل معابیت

کدواب کپیت اے گم گرِشنگ
چَم نز کنت کُل آوازاں
اے اہدءِ شریش ءِ شیکوئیں
ہرشاہءِ سرا
شپ چوَل وران ءَ جیڑان اِنت
کہ گال نہ بنت دل معنا بیت

پجّار

(۱)

تو چراگے بوتین ئے
من وتا شپے سازاِت
نئیکہ بالویے بوتاں
نہ وتا دَر یگے کت
نہ کہ دیدگے بوتاں
تو چراگے بوتین ئے
من چراگے بوتیناں

(۲)

دور بۓ یاتڑ وکءَ

پمّن شاہگان ئے تو

سُہب بیت یا بیگاہ

پمّن میزرءُ سبزے

پتّو سرجناناں من

گوں شُد یکیں ڈیواہاں

پتّو دمبراناں من

گوں زہیریں ارواہءَ

ہر روبرمش رودیناں

تو منی چراگجاہ ئے

دُنیا

من تئی زیبائی ءِ شیشگے ءِ تہا

ایرکرتگ پہ وت

سبزیں ھژّ امے ءِ ساعتے

یک کدو ہے

کدوہ ءِ تہا شیر کنیں ٹوٹوے

یک در یگے،

کہ سُہب ءِ سرا

تیاب ءِ چوَ لانی پُرّ زیمریں بْرمشے ءَ چہ بیت

سارت ءُ رژنائیں یک

ہُردیں تہنائی یے

ارسی ترْمپ ءِ وڈا

کدّ ءِ یک مُہر گے

کہ بداریت منا، ءُ ترا ءُ ھُدا ءَ منی

وداریگ اِنت جہاں دیوالے ءِ پُشت ءَ ءُ شپ دیما
چڑّکاہاں دل ءَ واپیں سپر دیما ءُ شپ دیما

من پر ریچاں وتی ہوشام ءِ اوتاگاں کہ سربگراں
وتی چولاں پتاہان اِنت منا دریا ءُ شپ دیما

نہ اے کشکاں سگے راشیت نہ نیمے پاداں پیڑائیت
من ءُ ارمان ءُ دل تہنا جہاں تہنا ءُ شپ دیما

تئی اہد ءِ گنوکاں زہر چاریتگ ہمک ڈیوا
چو مارءَ تاب وارتگ واہگ ءِ کشک ءَ ءُ شپ دیما

منیر من گوں دل ءَ نشت ءُ چراگیں دردناز ینت اَنت
مدام نادینت ما پُشت ءَ وتی دنیا ءُ شپ دیما

ہچکہ

هستی ءِ منت ءَ بخود ءَ بدے
آپ ءَ آس ءِ تہا بخود ءَ بدے

چلن ءَ پولنگ انت مٹی شال ءِ وڑا
شہر ءِ گوات ءَ منا بخود ءَ بدے

دیدگاں بل کوں طہاراں بکل انت
ارے چو نمبرگ ءَ بخود ءَ بدے

سئیلی اشکونے ءَ منا ٹھنگ
آزمان ءِ لد ءَ بجود ءَ پدے

ُکل شهوکیں چونکا ویت آنت
نوں شپ ءِ تیت ءَ بجود ءَ پدے

زیماں چتانی داگدار کنت
اے چراگاں پدا بجود ءَ پدے

دارگی اِنت بلئے زندگی موہ نہ دنت
جنزگی اِنت بلئے زندگی موہ نہ دنت

ہرکہ نشتگ وتی مانش ءِ شگرہ
ژرسگی اِنت بلئے زندگی موہ نہ دنت

تئی زہیرانی ہلک ءَ نشانے وتی
پولگی اِنت بلئے زندگی موہ نہ دنت

بیم دنت جیڑگانی شپیں جنگجاہ
لِلگّی اِنت بلئے زندگی موہ نہ دنت

چارِتگ مرچی آدینک من نوبتءِ
کندگی اِنت بلئے زندگی موہ نہ دنت

وہدءَ آدیم گوں تو دَمے، کترہے
جلگّی اِنت بلئے زندگی موہ نہ دنت

من وَ زاناں منؔیر مہر تئی پمن ءَ
زندگی اِنت بلئے زندگی موہ نہ دنت

ہسک ءُ ابریں ملگوراں دستے شنکیں دستے ییچ
آس بلوریں دیدوکاں ٹھپے شنکیں ٹھپے ییچ

دانکہ گوازنگ آگاہ اَنت دانکہ ارماں ژران کنت
زرّءُ تِلاہیں لیلواں پاسے شنکیں پاسے ییچ

تاس شکونیں اہداں مئے بلّے ہارے زوریت روَت
ٹنگیں گل اِکراراں روچے شنکیں روچے ییچ

اوست ءِ تنداں دون کتنت پہ تئی ودارءَ بیواب اَنت

پُرشتہ میئمیں روشنداں پُرمشے شنگیں پُرمشے بیچ

بورماں رِکتہ نال بہ بنت ءُ زہم ماں شیئرءَ پُرمش بدنت

وہدءِ گیامیں کوہ دیماں ہلکے شنگیں ہلکے بیچ

دیستگ منیرؔ تو دائم گوں ذرچک ءُ داراں ہمزیلئے

بیوانگی ءِ ہنکیناں شیئرے شنگیں شیئرے بیچ

شپ کہ کُٹّ اِت پشت نہ کپتہ دل آگاہ
پتّو نشتہ گوں من نہ وپتہ دل آگاہ

ما چو شئیر ءِ رنگ ءَ کماتہ وسواسے
ما چو کِسّہ نشت ءُ گوپتہ دل آگاہ

مئے واپانی نزّیک ءَ ماہ ءَ برکت بُوت
اچ ما انگہ دُور نہ رپتہ دل آگاہ

چہ تئی زیب ءِ درگاہ ءَ بے بہر نہ اِنت
پاسے روک اِنت پاسے سرپتہ دل آگاہ

انگریں اَہدے بیا کِشمیں دمکاں
یا زمستانے پر دَئیں دمکاں

شہرآرتگ کیاَ چگل داتگ
مرچی دریاءِ پُرشتگیں دمکاں

ما وتی مہرءِ مُسلّا پچ کت
ماں گنہگار بوتگیں دمکاں

مرچاں تہنائیءِ جاگہ لُکّ اِنت
بیا گوں مگرازےءَ چِتیں دمکاں

نیست کسّے کہ ببارتیں لوگءَ
دل شدیکءُ مسافریں دمکاں

واب سُہبءَ ڈرئیں چنڈگ لوٹنت
کسّے روپان اِنت وپتگیں دمکاں

سانکلوں ریزاتنت کرارانی
بیا چو توکءَ گوْرا کنیں دمکاں

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

ہورک اِنچو مکن بیگہءَ کدّہءَ
دور دَئے دُوریءِ دُوزہءَ کدّہءَ

تُنّ سرتکہ وَہدءِ کہ نُوں اِرکنت
تئی ملارانی گہنءِ تہا کدّہءَ

دَرپ وہدے اُمیتانی کُلّیں پُرشنت
کُمبءَ کُمبءَ بکن کدّہءَ کدّہءَ

تئی زہیرانی رَہناں بموکاں، کناں
گم شناسیں دلءِ بیسہءَ کدّہءَ

اِرِیکّ اَنت دُوئیں دیدگانی متاء
تُنّءُ آپءِ مکن کِسّہءَ کدّہءَ

دمبُرتگ انت نگاہ وتی تُنّ ءِ نوشگ ءَ
ترپے اوں پِش نہ کپتگ زمین ءِ تلاوگ ءَ

اِمروز ءِ جیمہ ءَ راما گیابانے ءَ جتگ
جاہے بُوتیں نندگ ءَ راہے پہ لِلّگ ءَ

زند ءَ دیان ءُ نوں کناں راچنے پہ وت
دریا ءِ چوٗلاں بنداں تئی تہت ءِ پادگ ءَ

آس ءَ رار ہنیں چم ءِ تہا چون واب کنئیت
انچیں دلے بہ بیت کہ بُمو کیت ندارگ ءَ

درد ءُ زہیراں بلّ بلئے وہد ءِ برہنگی
دریگہ برستیں بکملیں تژنے پہ پوشگ ءَ

پہ کئے مُنیر بہ نکشاں اے آدینکیں بِلّھاں
کسّے اِدا نہ جنت وتی جند ءِ چہرگ ءَ

اَرمان روکیں اَنگر اَنت
پہ نمی ایں سُہبے زَر اَنت

استال مُرگاں وارتگ اَنت
آہو چڑتکاہاں چَر اَنت

چمّاں سُر پنت بے موسمءَ
دَز رُودیں ہوشامءِ بَر اَنت

شپ مُولد اَنت تئی مہلبءِ
روچ تئی لقاءِ چاکر اَنت

تالہِ گباریں میتگ ءِ
آچش کٹیریں جمبر اَنت

اُوستان ءَ موکل دات من
گْراں کیمتی زہرے بْور اَنت

دردے جبین ءَ قبر بوت
استال چمّاں اَندر اَنت

آزمودگیں دردے دئے
کندگ تئی پیداور اَنت

گْواچی مئے زہیرانی منّیر
دُوریں ولایتّاں سر اَنت

شانتلے دُور نالگا اِنت منا
باریں کیئے گوشدارگا اِنت منا

شینک ءُ اِستال رپتگ اَنت تانگو
آزماں تہنا کوپگا اِنت منا

کمیں بیا کہ ترا بچاراں من
پہ وتا زہیر بُوگا اِنت منا

روچے روچے کہ وتا من گنداں
چاراں تئی درد سازگا اِنت منا

انچو کوہن اِنت کہ ترا دات نہ بیت
وہد دزمالے کیسگا اِنت منا

نُوں پہ شانے پتّو من مُرت کناں
زندگی دوست دارگا اِنت منا

تَو کہ دُور ئے منی چراگ تئی گم
روچ ء رَہمان ءَ بالگا اِنت منا

ٹنگ اِنت دل دریا واب
شپ زیبا نہ زیبا واب

پاد پتاتنت اِکراراں
چم نہ گند اَنت پرچا واب

واب مہ کپ کہ شپ ٹُکیت
در کاینت چہ سواد ءَ واب

تو ڈیوا تو استالے
بیا مئے شہر ءِ پیڑا واب

شپ چو کلات ءِ امپتگ
واب انت چم تماشا واب

دوشی گوات ءِ سک کشتگ
رتکنت درچک ءِ چیرا واب

چماں چات ءِ دور دیاں
در کاینت چہ تاس ءِ واب

مردم وپسنت زُوت منیر
آگاہ بنت سرُون ءِ واب

مُرگءِ موسم بوتگین اَنت

مَردم بمردم بوتگین اَنت

وہد بُوتگیں بوجگے

عاشق ماتم بوتگین اَنت

ڈراج اِنت راہ کس گپت نہ کنت
چیدگ مُردم بوتین اَنت

سارتیں جمبر بیگاہءِ
دوستءِ مولُم بوتین اَنت

مہرءَ بوتیں ہنکینے
گم پہ موسم بوتین اَنت

زند چہ مرگءَ بوتیں جتا
یا ہمدروشم بوتین اَنت

پند جنان اَنت چَم مُنیر
کشک آبریشم بوتین اَنت

پچکّاں دابے لنکاں دعایے رہن کتہ
ما دل موک اِت یا دنیایے رہن کتہ

تئی اے گنوکءَ پچو ہچّی دات نہ کت
یک امروزے یک فردایے رہن کتہ

بیا کہ دنتارا من چہ سواساں پچ گپتہ
پہ تئی نرمشاں پچّی تایے رہن کتہ

مرچی پدا چہ زندءَ گامے پُش کپتیں
مرچی پدا ما یک داوایے رہن کتہ

لئیب کتہ گوں ٹُنّءِ پچولاں دائم ما
ٹرمپے کرتے اِت یا دریایے رہن کتہ

ہما جاہءَ

کہ لبزانی گُلیں ڈیوا

درامد بَنت چہ آوازاں

چہ معناءِ پُتینکاں گار بیت

اِزم ءِ سگار ءِ زِہ

ہما جاہءَ

مس تہنا پہ وت ءُ پہ تَو

دمانے سازگ ءِ جُہد ءَ گُلائیشاں

پِمن اے شئیر سازی

نہ دگے شُگلے نہ نیمونے

گدار پبلیکیشنز پسنی